

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 217. szám

2011. január

Pergő homokóra

Halkan szólva kong a toronyóra
fáradt vándor nyugovóra –
csöndes már munkától
minden gondtól az
óévi utolsó
éjben.
URAM
kérlek
az új évben
adj erőt nekem,
hogy minden munkám jól
végezzem: igaz szeretettel és
áldozattal éljek minden időmben!

Lovas András

Tompa Mihály:

Új évkor

(részlet)

Isten házába gyűl
A hívő nép új évnek ünnepén;
Holott forró imát
A buzgó néppel híven mondok én.
És a fohász imígy
Száll ég felé: ajándékozz nekünk
Az új év kezdetén
Új szívet, új lelket, jó Istenünk!

Folytonosság év-fordulóval

Bukdácsoló, bukásokkal teli hívő élet az, melyben mindig az évforduló hozza el a fogadkozást: mától hűséges leszek Istenhez, szakítok a hiábavaló, bűnös étellel, hátat fordítok a rossz baráti társaságnak, nemcsak alkalmoszerű imaházbajáró leszek.

Az év-fordulón nem újat kezdeni - folytatni a jól bevált régít, ha valóban jó volt, haladni még előbbre a megszentelődés útján! Ez egy jó, ez egy Istennek tetsző elhatározás.

Jól tudjuk, hogy a tegnap, a ma és a holnap szervesen kapcsolódnak egymáshoz, egyik nélkül sincs a másik. Ugyanígy a hívő élet is a hitbeli születéssel kezdődik, és folytatódik életünk végéig az út, melyet Istennel járunk. A teljesség igénye nélkül néhány jelzőtáblára szeretnék rávilágítani, melyek segíthetnek ezen az úton.

Emlékezni, és hálát adni

Hálaadással emlékezzünk meg arról, hogy Isten oltalma alatt békességben, szereteteinkkel együtt tehetjük meg az eddigi utat, hisz sok családban, országban békétlenség, széthúzás, elégedetlenség van!

Emlékezzünk meg életünk nagy változásáról, mely új megvilágításba helyezett mindent, új perspektívákat nyitott meg előttünk, ugyanakkor lezárt egy hiábavaló, elfecsérelt, Isten nélkül élt életszakaszt! Emlékezzünk meg Isten

jótéményeiről, melyek annak ellenére is folyamatosan áradnak felénk, hogy sokszor hiábavaló dolgokkal telnek napjaink!

Visszatekinteni és megvizsgálni

Naponta többször is tükörbe nézünk: vajon a külsőnkkel minden rendben van-e? Ez így helyes. Ettől azonban sokkal fontosabb, hogy az ige tükrében vizsgáljuk meg naponta életünket. Megállni, visszatekinteni a nap eseményeire, értékelni és levonni a tanulságot. Mit csináltam jól, és mit rosszul, hol kell majd változtatnom legközelebb? Örüljünk terveink megvalósulásának, de ne keseredjünk el a kudarcok miatt, hiszen azok is a mi javunkra válnak, függetlenül attól, hogy adott pillanatban ezt még nem látjuk.

Isten vezetését kérni

Az emberek általában egy jeles alkalomhoz, esetleg évfordulóhoz kötik a változtatást. Isten azonban akkor figyelmeztet, ha baj van, ha rossz irányba indultunk el. Keressük hát az ő akaratát naponta! Bízunk rá életünket folyamatosan, és kérjük vezetését! Tehetjük ezt azért is, mert a zsoltáríró szerint e segítségre előre ígéretet kaptunk. (50. zsoltár 15.)

Természetes emberi vágy elképzelni, tervezni a jövőt. Tegyük, de a tervezés első mozanata egy kérdés legyen: "Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?"! Tudjuk, hogy Isten nem a napjainkat számlálja, hanem mérlegre teszi életünket. Ezért ma is a legfontosabb az ő akaratának megismerése és annak teljesítése.

Az újesztendő első napjaiban sok-sok jókívánság hangzik el. Szeretnénk Istenben gyökeröző, boldog életet élni, s ezt kívánjuk másoknak is, de ezt nem elég kívánni. "*Nem elég a jót akarni, de tenni, tenni kell!*"

(Váci Mihály)

Ehhez a tettekkészséghez kívánok minden kedves olvasónak fiatalos lendületet, kitartást és bensőséges napi kapcsolatot Urunkkal.

(Szomor Ferenc – BH.)

Elrendeltetett

Mindennek megszabott ideje van

Terveket készítünk az új évre. Vannak egyéni tervek, a család is célokat tűz maga elé, a gyülekezet is elkészíti missziós és anyagi programtervét, településünk is költségvetési tervvel áll elő, az országunk vezetése is határozott elképzeléseket tár elénk erre az évre. Ezek a tervek nem tartalmazzák az élet árnyoldalait. Természetesnek tartjuk ezt. A bajokat nem tervezük, bár igyekszünk felkészülni eljöveteleinkre, mégis a legtöbb esetben váratlanul éri az embert, mint egy baleset.

Az ember ösztönösen azt szeretné, bárcsak mindig a születésnek, az ölelésnek, a nevetésnek, a megőrzésnek, a szeretetnek, a békének lenne itt az ideje. És menekülnénk a haláltól, a rombolástól, a gyásztól, az eldobástól, a gyűlölettől és a háborútól. De nem lehet. Akkor hát megpróbáljuk minél rövidebb időre korlátozni a bajokat. Mindent kieszelünk, csak hogy az általunk nehéznek tartott eseményektől megmenekülhessünk, vagy legalább is tompíthassuk hatásukat.

Az Úr Isten a történelem egészének és részleteinek is a rendezője. Nincs szüksége segédrendezőkre, átlátja ő a történéseket. Nem csupán megtervezni képes azt a világ végéig, de meg is valósítja. Elrendeli a dolgok idejét és helyét. Amikor az ember belép az Úr idejébe és terébe, akkor maga is helyére kerül. Mert akkor van rend, ha minden a helyén van. Ha a rendeleteket betartják. Az Úr rendeletei pedig mindenre kiterjednek.

Nem szabad azt hinnünk, hogy az Úr munkáját, tervének megvalósulását bármi vagy bárki is képes lenne megghiúsítani vagy föltartóztatni. Nincs az a körülmény, amely szándécai szempontjából kedvezőbb vagy hátrányosabb lenne. A mi tervezgetésünkénél természetesen vannak jobb és kevésbé jó feltételek. Szorongva figyeljük, hogy alakulnak a körülmények. De az Úr nincs kiszolgáltatva a körülményeknek, mert azokat ő szabja meg. Nem csupán arról van szó, hogy képes velük szemben is hatékony lenni, hanem

eleve olyan körülményeket teremt, melyek célja szempontjából hűséges és engedelmes szolgálói lesznek a megvalósulásnak. Ő a terveihez rendeli a körülményeket, míg mi a körülményekhez próbáljuk igazítani céljainkat.

Szükséges meglátnunk azt az év indulásánál, hogy az Úr hatalma mindenre kiterjedő, mindent átfogó és végtelen. Ha ezt megértjük, akkor fel sem tesszük azt a kérdést, hogy az Úr képes-e a nehéz körülmények ellenére is valamit megtenni. Aki a tengeren lépdel, az fakasztja a vihart, de amikor akarja, parancsol is neki. Akár a Vörös-tengerről, akár Jónásról, akár Péterről, akár Pálról és utastársairól van szó. Mert nem a bajokat elkerülő lélek dicséri Istent, hanem az, aki engedelmes és hálával áldozik.

De az Úr hatalmán kívül jóságos és kegyelmes is. Nem akarja, hogy a bűnös elvessen. Ez a szándéka és akarata. Ne csodálkozzunk tehát azon, hogy az Úrnak nincs fontosabb terve annál, mint hogy megmeneküljünk a végső pusztulástól, hogy üdvözlünk, hogy mindenképp eljussunk a halottak közül való feltámasztásra! Jósága nem arra irányul, hogy könnyű és kényelmes életet varázsoljon nekünk, kegyelme nem azt a célt szolgálja, hogy elnézzen hibáink és bűneink felett, s azokat szóvá se tegye. Jóságának és kegyelmének egyetlen célja, hogy igaz embert, krisztusi lelket faragjon belőlünk. Mert a cél nem az, amit mi művünknek vélünk, életműnek gondolunk, hanem mi magunk vagyunk a mű, amin ő dolgozik. Mi munkatársai és szolgálói lehetünk ebben az életre-halálra történő vállalkozásban. Ő rendezi el az eseményeket, a körülményeket.

De ő rendeli el azt is, hogy kinek mikor mit kell tennie. A dolgok elrendelése tehát az ő jogköre, a miénk a boldog végrehajtás. Adja az Úr, hogy mondhassuk mindig azt, ami Jézus Krisztus utolsó földi szava is volt: Elvégeztett!

(Háló Gyula – BH.)

Előszilveszter N°5

2010. december 28. 17:00. Egy óra múlva kezdődik az előszilveszter és lényegében még üres az imaház. Aggódok.

Ugyanaznap 18:00. Egy óra alatt özönlött be az összes ember. Huhh. Játékkal kezdünk. Dicsőítéssel folytatjuk.

Idén a téma, amely köré felépítettük a programot, a 10 parancsolat. Bár különösen a „Tiszteld apádat és anyádat!”, valamint a faragott istenekkel kapcsolatos parancsolatokat szerette volna meghallgatni az ifjúság, a prédikációkban – amelyet Papp Barna exteológusunk, szekszárdi lelkipásztor szolgáltatott – valamennyi parancsolatra nézve kaptunk útmutatást. Reményeim szerint ennek (is) köszönhetően mindenki vihetett haza valami üzenetet. A két igehirdetés között Ati vezényletével az ifjúság egy része fekete énekesse és énekesnővé változott. Nagy sikerrel adtak néhány perces gospel koncertet.

A vacsora elkészítésében és felszolgálásában ezúton is köszönjük anyukáink közreműködését! Az éhenkórászok felfalták az összes szendvicset, sőt, a büfékészletünk is már éjjel 1 órára lényegében kifogyott. Idén jegyzeteltünk, miből kell több vagy más legközelebb. Ha bírjuk szusszal... Itt ragadom meg a lehetőséget, hogy megköszönjem apukáink segítségét is, akik az udvarozás szolgálatát vállalták idén nem először.

Az ifjúsági kisfilm a „Tiszteld apádat és anyádat!” parancsolat alapján készült, amelyben a főszereplő a gyermek-szülő kapcsolatot tapasztalhatta időutazóként a történelem egyes időszakában.

Éjfélkor Dobner Illés és barátai adtak unplugged koncertet. A zenekar cd-je kapható volt a büfében, amelyet érdemes volt megvásárolni, a szövegekben található igen mély mondanivaló ugyanis előfordulhat, hogy csak másodszeri meghallgatásra éri el a hallgatót. Ismerve a cd-t, elárulhatom: előbb-utóbb eléri.

Révész Milán tangóharmonika-koncertje elvarázsolta a jelenlevőket. Az est zenei sokszínűsége eredményeképpen meggyőződésem szerint mindenki kiválogathatta a lelkének megfelelőt.

A hajnali 2-kor kezdődő szemináriumok

még jelentős érdeklődéssel zajlottak, részvételi csúcs idén is a csocsó bajnokságon volt.

A helyszíni visszajelzések alapján a jelenlévők kitűnően érezték magukat. Ez elmondható rólunk is, személy szerint önmagában élményként éltem meg, hogy már reggel fő-kor ágyba is kerültem. Bár aggódtam a hideg, a balesetveszély és a hóesés miatt, 2010-ben ugyanannyi ember jött el az előszilveszterre, mint tavaly. Isten pedig, mint minden évben, idén is a regisztráltak között volt, hála Neki.

(Dr.Máté Daniella)

Biztos tipp

Manapság egyre többen küzdenek anyagi nehézségekkel. Az adósságok, a munkanélküliség sokak mindennapjait megkeseríti, ezért kétségbeesetten, minden követ megmozgatva keresik a kiutat szorult helyzetükből. E probléma egyik lehetséges megoldását nem kevesen abban vélik megtalálni, hogy „kipróbálják szerencséjüket”. Hátha a sors kegyes lesz, s ölükbe hull némi pénzmag.

A potya pénz reménye felettébb csábító. Megszerzésének számos módja lehetséges. Az átlagember leggyakrabban egy tekintélyes lottó nyereménybe veti hitét, és heti rendszerességgel felad néhány szelvényt. Ez aztán (hiú) reménységet táplál, egészen a húzás időpontjáig. Ezt követően csalódottan konstatálja, hogy megint nem jött be a megálmodott számsor, de máris lehet újra kezdeni a reménykedést, s ez így megy tovább, ki tudja meddig.

Vannak „biztosabb” módszerek is: a nyerőgépek. Ez azért tűnik jó befektetésnek, mert a várt nyeremény azonnal felvehető. (Az állami szerencsejátékok mellett, a nyerőgépek bonyolítják a legnagyobb pénzforgalmat.) Egyszerű, mégis csábító játékok, melyeknek sokan nem tudnak ellenállni, és itt verik el a maradék pénzüket, arra várva, hogy „adjon a gép”. De nem ad, csak elvesz, és hamarosan jön a teljes csőd. Vannak ismerőseim, akik – viszonylag rövid idő alatt – vagyonokat buktak el különféle autómatakon. A játékosok ugyanis egyszerűen képtelenek felfogni a tényt, miszerint itt gyárilag beprogramozott, eleve kifosztásra tervezett

szerkezetekkel állnak szemben, amivel hosszútávon csakis veszteni lehet. (Nem véletlenül „félkarú rabló” a neve e masinák ősének.)

Az igazi „profi” azonban nem pazarolja pénzét és idejét efféle primitív dolgokra, hanem meg sem áll a kaszinóig. A rulett és a Black Jack mellett napjainkban hihetetlen intenzitással nyomul a póker, melynek népszerűsítésében sajnos közismert személyiségek is aktivizálják magukat. Tény: itt lehet a leggyorsabban és a legtöbbet nyerni. De még inkább veszteni! (Bölcsen mondták a régiek: a kártya az ördög Bibliája.) Ez az út ugyancsak zsákutcába vezet, mert ha „nem jön” a lap, akkor e szenvedélynek nem ritkán anyagi-erkölcsi összeomlás lesz a vége. Nem véletlenül int Pál apostol: „*Minden baj gyökere ugyanis a pénz utáni sóvárgás. Így néhányan, akik törik magukat utána, már elpártoltak a hittől, és sok bajba keveredtek.*” (1.Tim. 6:10.)

Persze a remény, az emberi természet fontos része. Ez így rendben is van, következőképpen a fő kérdés valójában így hangzik: mi-ben reménykedsz, kiben bízol? Fortunában, a rómaiak jó (és rossz) szerencsét osztó, gyakran bekötött szemmel ábrázolt istenasszonyában? A vak szerencsében, ami köztudottan forgandó vagy az élő Istenben, akinél a véletlen és a szerencse ismeretlen fogalom? Az apostol erről egyértelműen ír: „... *ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjétek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk*” (1.Tim. 6:17.). Mert van megmentők: Jézus Krisztus látja a nyomorúságot, és ha őszintén kéri, segít. De semmiképp sem lottó ötösökkel vagy royal flush-ökkel. Az Úrtól kaptuk az életet, így pontosan tudja, mire vagyunk képesek, és elvárja, hogy minden rendelkezésünkre álló eszközzel a legjobbat hozzuk ki belőle.

Mindazonáltal, nem szabad azt képzelnünk, hogy bármit is elérhetünk az Úr áldása, akarata nélkül, ám nem várhatjuk el Tőle a spontán csodát sem. Ez ugyanis, azt jelentené, hogy „alanyi jogon” érdemesek vagyunk rá, azaz: Istennek „muszáj” segítenie. Ezért, először is mindig meg kell kísérelni, hogy a tőlünk telhető legjobbat tegyük, s eztán reménykedhetünk az áldásban.

Az áldáshoz tehát, a saját erőfeszítéseinkkel (munkával, imádsággal) kell megadni Istennek a lehetőséget, az alkalmat. Nekünk kell bizonyítani az igyekezetünket és a hitünket. Ő ugyanis már előbb bizonyította szeretetét, amikor elküldte hozzánk egyszülött fiát, ezért most rajtunk a sor. Ha így teszünk, adni fog annyit, amennyivel bölcsen gazdálkodva el lehet indulni ismét fölfelé. Aztán ha jönnek látja, ad még többet, s a végén talán egészen sokat. De csakis becsületes, dolgos úton juttat, hogy tisztán látható legyen: nem a szerencse és nem emberi okoskodás hozza az óhajtott eredményt. Mert minden jó csakis Tőle ered, és az Ő dicsőségét szolgálja.

Mindezzel nem azt akarom mondani, hogy aki életében akár csak egyetlen tippmix szelvényt kitöltött, az pokolra jut. Ám, legyen világos: a hazardírozás nem kedves az Úrnak. Különbösen is: ha jut pénz kenőra vagy kaparós sorsjegyre, akkor az erre szánt összeg végül is nélkülözhető, mivel a szelvény nagy valószínűséggel úgymint nyereségtelen lesz. Márpedig, ha ez így van, adjuk inkább oda azt a pénzt egy kol-dusznak vagy dobjuk be a templomi perselybe. Ez garantáltan jó befektetés lesz, ami idővel biztos, hogy megtérül. Tehát, ha úgy tetszik, íme a tuti tipp: Jóisten – Fortuna fix 1-es.

(Vass Béla)

Főnököm, Jézus - tanuljuk a Bibliából a cégvezetést

Egy nemrég megjelent könyv a Szentírás történeteit hívja segítségül, hogy azokból kiindulva korszerű vezetési tanácsokat adjon napjaink cégvezetőinek és üzleti szakembereinek. A STOP a szokatlan olvasmány egyik szerzőjét kérdezte a kétezer éves igazságok aktualizálásáról.

Dr. Tomka János, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója és dr. Bögel György, a CEU Business School tanára, a Vezetés egykor és most - A Biblia és a menedzsment című könyv szerzői egyaránt foglalkoznak vállalati vezetők képzésével. Ennek során azt tapasztal-

talták, hogy a vezetők leginkább történetekből, szakmailag mondva esettanulmányokból tanulnak legkönnyebben és legjobban.

"Olyan történetek kellene a hatékony tanításhoz/tanuláshoz, amelyek emberi helyzetekkel foglalkoznak, erőteljesek, tömörek, kissé titokzatosak, többfajta értelmezési lehetőségre adnak módot, az olvasó lehetőleg ismerjen bennük magára" - adja a receptet Bögel György. A Biblia tele van ilyen történetekkel, ezért a szerzők a bőség zavarával küszködtek. A könyvek könyve az európai kultúra egyik legfontosabb eleme, ráadásul a bibliai történeteket az emberek többsége akár közvetlenül, akár közvetve ismeri, még ha nem is tudja, hogy azok a Szentírásból valók.

A könyv tíz fejezetre, tíz vezetési témára tagolódik, valamennyi ugyanabban a szerkezetben tárul az olvasók elé. Mindegyik fejezet egy rövid bibliai történettel indul, azt követi egy modern szöveg valamilyen konkrét vezetési témában. Például, hogy a hálózatépítés vezetésben betöltött szerepéről, a válságmenedzsmentről vagy a bukásról mit érdemes tudni egy vállalatvezetőnek. A fejezet harmadik részében a szerzők összekapcsolják az első két részben leírtakat.

"Az egyik fejezetben azzal foglalkozunk, miért buknak meg vállalatok és vezetők, e folyamatnak mik a törvényszerűségei, milyen csapdákat kell elkerülni. Ehhez a témához József történetét választottuk a Bibliából, amely bukások és felemelkedések rendkívül érdekes sorozatát mutatja. Amit a modern modellkutatás elmond a bukásról, azt remekül illusztrálja a Bibliában ábrázolt folyamat, ami József esetében leírható egy tehetséges ember bukásokkal terhelt felemelkedéseként is" - avat be az egyik fejezet részleteibe Bögel tanár úr.

Olvasni a könyvben a hatalmi játszmákról is, amelyet Krisztus és Pilátus Nagyhéten játszódó történetén keresztül vezetnek le a szerzők. Tomka János szavaival szólva a Jézus elleni koncepciók per eseményei adták az alapot a bukás anatómiájához. A történetben egy teljesen formális hatalommal, egy korabeli munkaköri leírással bíró vezető, a császári helytartó, Poncius Pilátus ütközik egy nem evilági hatalom képviselőjével, Jézus Krisztussal.

"Ebből a történetből egy mai cégvezető azt a tanulságot vonhatja le, hogy nem feltétlenül azoknak van nagyobb hatalma, akik formális

hatalommal bírnak. Attól függően, hogy ki milyen hatalmi bázissal rendelkezik, egy egyszerű beosztott is komoly befolyással bírhat fontos döntésekre" - értelmez Bógel György.

A könyv a Mózes mint vezető című fejezettel nyit. Azzal foglalkozik, hogy milyen feladatai, kötelezettségei vannak egy vezetőnek, azokat hogyan lehet osztályozni. A szűkebb példa azt mutatja be, amikor Mózes az apósa egy kis vezetőképzésben részesíti. Egy olyan embernek, akinek egy egész népet kell formálnia, óriási projekteket kell vezetnie. Mózes ezt autodidakta módon tanulja a gyakorlatban, mígnem az apósa felkeresi a tanácsaival. Ezek voltaképpen a delegálás, a decentralizálás fontosságáról, a szervezetépítésről szólnak.

"A könyv nem hittérítő célzatú, bármilyen vallású hívők és ateisták egyaránt haszonnal olvashatják. Leginkább olyanoknak ajánljuk, akik tanulni óhajtanak a múltból és művelt vezetők szeretnének lenni" - mondja Bógel György.

(Szerző: Bencsik Gyula)

Újat várunk

Dűljön össze minden, ami régi,
Omoljon szét, ami romlás, átok,
Múlt bűnéből nem kell többé semmi,
Új életet, új világot várunk!

Dűljön össze minden, ami régi,
Dűljön össze önzésük fénytornya,
- Gyűlölködés, harag, öntetszergés -
Ne legyen több bús, kesergő, árva!
Mindaz, amit magunk építettünk,
Amit az emberek szépnek láttak,
Minden önző, képmutató tettünk
Hadd vettessék alá kemény bárdnak!

Dűljön össze minden hamis jótett,
"Énünk" csúcsára vezető lépcsők,
Öntetszergés, hiú önszeretet,
Legyenek ma életünkben végsők!
Szálljon messze, örökre szálljon el
A kérkedés minden hamis árnya,
Hogy felépülhessen ezek helyett
Kéblünkben az Istennek országa!

Dénes Ferenc

Itt az ideje szembenézni a valósággal!

„Útra kelek, elmegyek apámhoz...” (Lk15:18.)

Semmi sem változott a tékozló fiú életében addig, amíg azt nem mondta: „Útra kelek, elmegyek apámhoz, és azt mondom neki: ... vétkeztem ...” (Lukács 15:18). Az ő története jó véget ért, és a tied is jó véget érhet, de ehhez meg kell tenned a következőket:

- 1) El kell döntened, hogy átveszed az életed feletti irányítást, még mielőtt a körülmények vagy más emberek tennék. A megoldás veled kezdődik. Egy új partner, új munkahely vagy új ház nem fogja helyrehozni, ami elromlott, ha annak az oka a saját viselkedésedben és tetteidben rejlik. Lehet, hogy százegy mentséget is fel tudsz sorolni arra, hogy miért mennek úgy a dolgok az életedben, ahogy éppen, de mire vagy hajlandó azért, hogy változtass rajtuk? A tékozló fiú apja nem ment el érte, hogy ölbe vegye és hazahozza, a fiúnak magának kellett megtennie az utat.
- 2) Nézz szembe a helyzettel, úgy ahogy van, nem úgy, ahogy szeretnéd lennie kellene, vagy ahogy szeretnéd, hogy legyen! A tékozló fiúnak rá kellett jönnie, hogy azok a szabályok, amelyek ellen otthon fellázadt, nélkülözhetetlenek a boldogságához, és hogy mindaz az öröm, amelyről azt hitte, hogy odakint a nagyvilágban vár rá, nem volt ott. Ez után el kellett ismernie, hogy tévedett, és helyre kellett hoznia tévedését, ahhoz hogy élete visszatérhessen a helyes kerékvágásba: „Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz...” (Ézsaiás 55:7). Isten közbe fog avatkozni, de csak akkor, ha te az ő alapelvei szerint működsz. Ezek az alapelvek pedig: őszinteség, nyíltság, hajlandóság.
- 3) Cselekedj most, amíg még módod van rá! Az evolúció elmélete azt mondja, hogy a dolgok keletkezhetnek és fejlődhetnek maguktól. Nos, ez nem igaz. Bizonyos dolgok, ha magukra hagyják őket, és nem igazítják helyre, akkor csak rosszabbak lesznek, nem jobbak. Ez így van, legyen szó akár az egészségedről, akár a házasságodról, az gyermekeidről, az anyagi helyzettedről, akár

az Istennel való kapcsolatodról. Tehát nézz szembe a valósággal, és cselekedj, amíg még teheted! (*Mai Ige*)

Isten nélküli tervezgetés

Jakab 4:13–17.

A jelzett igeszakasz az Istentől elszakadt ember féktelen nyerészkedési vágyát vázolja fel. Ez az az elvakult típus, aki számításaiból kihagyja Istent, és kallódva megy a saját feje után. Ez a törtető kalmár gondolkodás persze nem új keletű, a bukott emberrel egyidős. Csak megjegyzem, a nyerészkedési vágy az eredendő bűnnel hozható összefüggésbe, a fájdalmas istenhiányt próbálja betölteni. Ez a másokat lekörözni akaró versenyszellem idegen az Isten szeretetének mértékétől. De ez az örökölt negatív hajlam vakká is tesz és pára életéről elvonja az ember figyelmét. Mi más ez, ha nem a vakmerő kevélység, jóllehet a jövőt nem ismeri...

Mindezekkel ellentétben az élő hitű, Istent szolgáló keresztyén ténykedéseiben a kegyelem, illetve az idő függvényében él. Istenben bízik folyamatosan, és a ma feladatait végzi hűségesen, s elégedett a szükségait betöltő gondviselő Isten jóságával. Tapasztalati igazság, hogy aki tervezgetéseiben a holnapra koncentrálna, az a ma feladatait képtelen elvégezni. Itt jutunk el a mulasztási bűnök kategóriájához, a jónak a meg nem cselekvéséhez, ami éppúgy, mint a bűnös cselekedet, véteknek minősül.

A bűn, mint fogalom többféleképpen is meghatározható. De a jónak a meg nem cselekvése egy speciális kategória, ami mögött mérhetetlen önzés áll, s ez az, ami természeténél fogva nyerészkedésre ösztönöz. De zárkózottá és befelé fordulóvá is tesz, vagyis elidegenít Istentől, embertől.

A jó megcselekvéséhez természetesen Szentlélek általi vezetés kell. A „mit, mikor és hol” pedig már maga a helyesen alkalmazott igei bölcsesség. „*Aki tehát tudja, mi a jó, és nem cselekszi, az bűnös*” (Budai Gergely ford.) Olyan engedetlenségről van itt szó, ami következményeiben meríti ki a bűn fogalmát.

A jónak a meg nem cselekvése feltartóztatja az isteni áldások áramlását.

(Venyercsán László – BH.)

Gondolatok az abortuszról: Te hogyan döntenél?

Magyarországon általában 54 ezer művi abortuszt végeznek el. Nyugat-Európához képest mindenféleképpen élen járunk. Vannak, akik ellenzik, mások meg pártolják. Meglepő viszont az az adat, hogy a legtöbb esetben nem felnőtt nők, hanem kamasz lányok végeztetnek el abortuszt, nemegyszer a szülők tudta nélkül. Egy művi beavatkozást manapság általában 20 ezer forintért végeznek el (sőt még az OEP is támogatja, úgy emlékszem többel, mint a gyermekétkeztetést!).

Mindezeket miért írtam le? Mert egy ismerősöm elvetette a jövőbeni gyermekét, mert ő is beteg, meg a férje is (ő depressziós), „arról meg nem is szólva – mondja –, hogy az első gyermekem örökölte tőlem a cukorbetegséget, a második meg asztmás, így nem merek megkockáztatni egy újabb gyermekáldást. Mi lesz, ha ő is beteg lesz?”

Egyszer egy orvosprofesszor megkérdezte egyetemi hallgatóit, mit tennének a következő esetben: „Az apa vérbajos, az anya tüdővészben szenved. Már négy gyermekük született.

Az első vak, a második meghalt. A harmadik süketnéma, a negyedik tébécés. Az anya állapotos, már az 5. gyermekét várja. Ebben az esetben javasolnák-e önök a magzatelhajtást?” A legtöbb hallgató abortuszt javasolt.

Erre a professzor így szólt: „Hát gratulálok, hölgyeim és uraim! – Tudják, a döntésükkel éppen Beethovent ölték volna meg.”

Életünkben nap mint nap döntésekre kényyszerülünk. Kemény prés ez. Hitem szerint „az adott körülmények” kényszere a legalkalmasabb arra, hogy belépjünk az isteni gondviselés csodás birodalmába. A legnagyobb hiba az ember életében, ha Isten nélkül él. Széthullott családok, szeretetéhes gyerekek, lányok, akik a fiúkhoz, a szexbe vagy szenvedélyekbe menekülnek, mert nem szeretik őket szüleik. Stb.

Ne féljünk hát a jövőtől, „Isten gyermekei vagyunk”, ahogy az apostol is oly biztatóan mondja nekünk: „*Semmi sem választhat el minket Isten szeretetétől*” (Róm.8:39.). Ez az a fundamentum, amire építenünk kell. És egy másik: Ne avatkozzunk bele Isten munkájába!

A nehézségek, a megoldatlannak látszó problémák rákényszerítenek minket arra, hogy Istenre nézzünk és tőle függjünk az orvostudomány vagy félelmeink helyett, mert így mindent Isten kezébe tudunk tenni (2.Kor.1:9.)...

(Leleszi Balázs Károly – BH.)

F a k a n á l

Sült kacsacomb

Hozzávalók: pecsenye kacsacomb (egy főre egy combot számolunk); kacsaszír; só; bors; majoranna; köménymag; szerecsen**dió**; víz; 2 hagyma; 3 gerezd **fokhagyma**

*Elkészítés:*A kacsacombokat megmossuk, besózzuk, borsozzuk és kb. 1 órát állni hagyjuk. Bedörzsöljük majorannával, és egy lábasba tesszük. Megszórjuk köménymaggal, szerecsendióval, mellé teszünk, 2 hagymát és 3 gerezd fokhagymát. Rákanalazunk 2-3 evőkanál kacsaszírt, és kicsit megpirítjuk, majd felöntjük annyi vízzel, amiben meg tudjuk párolni a combokat. Fedő alatt közepes lángon min. 50-60 percig pároljuk a kacsacombokat. (ha a víz elpárologna, pótolni kell!) Hústüvel ellenőrizzük, mennyire puhult meg a hús. Ha megpuhult, előmelegített, sütőpapírral bélelt tepsibe tesszük és legalább 30 percig sütjük. A combokat félidőben megfordítjuk, és folyamatosan locsoljuk a pecsenyelével.

V i d á m p e r c e k

Pistike reggel sírva ébred:

- Miért sírsz Pistike? - kérdi az anyukája.
- Azért mert azt álmodtam, hogy leégett az iskola.
- Ugyan, ezért nem kell sírni, hiszen csak álmodtad.
- Hát, ez az...

Pistikétől kérdezi az apja:

- Na, kisfiam, hogy tetszett az első nap az iskolában?
- Első nap? Úgy érted, hogy többször is kell oda mennem?

Pistike bemegy a gyógyszerárba:

- Kérek egy doboz fájdalomcsillapítót!
- Hol fáj, fiam? - kérdezi a gyógyszerész.
- Most még sehol, de ma kapom meg bizonyítványomat.

- Pistike, hány háborút viseltek a Habsburgok?
- Hetet.
- Helyes, fel is tudod sorolni?
- Igen, egy, kettő, három, négy,öt, hat, hét.

A l k a l m a i n k

Január

- 01.10.00 Újévi Istentisztelet
- 02.10.00 Istentisztelet, Úrvacsora
- 06.18.30 Bibliaóra
- 06.19.30 Énekóra
- 09.09.00 MKBK, Gyermek Bibliaóra, Ifjúsági Bibliaóra
- 09.10.00 Istentisztelet
- 09.17.00 Istentisztelet
- 09.18.30 Énekóra
- 10.17.00 Sakkszakkör
- 13.18.30 Bibliaóra
- 13.19.30 Énekóra
- 14.18.00 Ifjúsági Bibliaóra
- 16.09.00 MKBK, Gyermek Bibliaóra, Ifjúsági Bibliaóra
- 16.10.00 Istentisztelet
- 16.17.00 Istentisztelet
- 16.18.30 Énekóra
- 20.18.30 Bibliaóra
- 20.19.30 Énekóra
- 21.18.00 Ifjúsági Bibliaóra
- 23.09.00 MKBK, Gyermek Bibliaóra, Ifjúsági Bibliaóra
- 23.10.00 Istentisztelet
- 23.17.00 Istentisztelet
- 23.18.30 Énekóra
- 27.18.30 Bibliaóra
- 27.19.30 Énekóra
- 28.18.00 Ifjúsági Bibliaóra
- 30.09.00 MKBK, Gyermek Bibliaóra, Ifjúsági Bibliaóra
- 30.10.00 Istentisztelet
- 30.17.00 Istentisztelet
- 30.18.30 Énekóra

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető/Gondnok:
Laczkovszki János
Telefon: 284-46-04

SZERETET - SZOLGÁLAT **A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja**

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel mate.dani@freemail.hu, Máté Daniella,
Technikai szerkesztő: Lesták Károly lestakk@ps.hu

Honlap: www.erszebet.baptist.hu